

[Sigsgaard.]

klager udviklingen. I en tid, hvor der er brug for sammenhold og udadvendt handling på venstrefløjen, er der stadig stærkere tendenser til opsplitning i smågrupper og indbyrdes stridigheder.

Fra visse sider har man i sommerens løb forsøgt at så tvivl om venstresocialisternes målsætning og placering.

Jeg skal derfor ved denne lejlighed slå fast, at VS er et socialistisk parti, hvis mål er menneskets frigørelse i et socialistisk samfund. VS vil ikke kun lappe på det kapitalistiske system. Vi vil arbejde for, at det omformes fundamentalt og erstattes af et samfund, hvor det ene menneskes udbytning og undertrykkelse af det andet er erstattet af samarbejde på lige fod, og hvor magten og indflydelsen ikke er forbeholdt en lille, besiddende gruppe, men ligger hos hele befolkningen.

Vi vender os imod magtblokkene og afhængigheden af stormagterne, og vi føler os solidariske med den tredje verdens befrielsesbevægelser.

Det er en hovedopgave for os at forsvare lønarbejdernes interesser på kort og på lang sigt.

Den målsætning står urokkeligt fast. Den er ikke ændret siden partiets start, og den vil ikke blive ændret, for den udgør selve partiets grundlag.

Vi er naturligvis svækket her i tinget, hvor halvdelen af gruppen er gået. Heldigvis er det kun få procent af partiets medlemmer, der har udmeldt sig, mens en del andre er kommet til, og som bekendt opfatter vi arbejdet uden for denne sal som mindst lige så vigtigt som folketingsarbejdet. Derfor lægger vi vægt på, at partiet er intakt, og derfor skal man ikke gøre sig håb om, at det kan lykkes at ødelægge os.

Vi har bidt os fast, og vi bliver!

Knud Hertling: Jeg vil gerne på begge de grønlandske medlemmers vegne med det samme takke statsministeren for hans udtalelser i åbningstalen vedrørende Grønland. I den mundtlige del af talen understregede statsministeren regeringens ønske om at sikre, nu som før, den grønlandske landsdel en fremtid, der på rimelig måde står i forhold til udviklingen i det øvrige Danmark. Denne tilkendegivelse sammenholdt med

talens øvrige indhold, om rigets økonomiske situation, fortæller os, at vi i Grønland ikke skal forvente en særbehandling, en begunstiggelse i forhold til andre dele af landet. I denne forbindelse kan det være ganske fristende at manuducere regeringen om vore særlige grønlandske forhold, der af og til, uden at der er tale om en særbegunstiggelse, kan nødvendiggøre specielle foranstaltninger. Det vil jeg imidlertid ikke gøre nu, eftersom hele vor politiske målsætning i Grønland kort og klart går ud på, at vi ønsker at være ligestillet med andre borgere her i riget, hverken mere eller mindre. Dertil kommer, at regeringen i den skriftlige del af åbningstalen tydeligt og klart siger, at regeringen agter at videreføre den udbygning af det grønlandske samfund i økonomisk, social og kulturel henseende, der med tværpolitisk tilslutning er gennemført i de senere år, og det takker vi for.

Ganske særligt har det glædet mig at se, at regeringen især har ønsket at understrege, at man lægger vægt på at få fremmet den erhvervspolitiske udbygning af Grønland. Denne udtalelse vil jeg gerne tolke derhen — og jeg beder statsministeren eller ministeren for Grønland om at korrigere min fortolkning, hvis den ikke skulle være rigtig — at regeringen agter at få problemerne omkring den grønlandske erhvervsstruktur kulegravet. Netop i år — og sidste år — har vi været vidne til en anskuelsesundervisning i uholdbarheden i vor nuværende meget ensidigt anlagte erhvervsstruktur. Lad os hurtigt muligt i fællesskab undersøge andre muligheder for erhverv i Grønland. Lad os f. eks. dykke ned i problemerne omkring de nuværende og kommende minevirksomheder og deres muligheder, mulighederne for storstilet turisme og mulighederne for fabriktionsvirksomhed til bearbejdelse af halvfabrikata m. v.

Vedrørende minevirksomhed i Grønland vil jeg gerne sige, at de allerseneste års undersøgelser absolut giver grund til optimisme. Man skal blot både blandt regeringens og folketingets medlemmer være klar over, at der til forundersøgelse og efterforskning af mineraler kræves kolossalt mange penge, samt at disse penge er overordentlig vanskelige at skaffe, især her i landet, hvor man jo ikke har nogen tradition for finansiering af minevirksomhed.